

Vestnik

»MESSENGER« GLASILO SLOVENCEV V AUSTRALIJI

»MESSENGER« — Voice of Slovenians in Australia

“Registered by Australian Post —
Publication No. VAW 1215”
CATEGORY A

LETNIK XXXII Štev 9.

SEPT 1987

TVEGANJE — CENA NAPREDKA ?

Afera Agrokomerca, velikega podjetja v Veliki Kladuši, Bosna in Hercegovina, je pretresla celo jugoslovansko ekonomijo ter zbudila neugoden odmev tudi v inozemstvu.

Vodstvo Agrokomerca je namreč izdajalo nepokrite menice (promissory notes), jih vnovčevalo pri raznih bankah in drugih podjetjih. Goljufija je v tem, da se je vodstvo Agrokomerca zavedalo, da nima dovolj sredstev, da bi na zahtevo te menice vnovčilo. Banke pa so krive v toliko, da se niso zadostno informirale s kako velikimi sredstvi razpolaga Agrokomerc, prednostno te menice garantirale ali jih celo odkupile.

Posledice afere so posegle celo v najvišje politične kroge, celo v sam vrh države. Tako je odstopil eden članov prezidija SFRJ, ki je naravno tudi visok funkcionar Zavze komunistov Hamdija Pozderac, podpredsednik predsedstva in na vrsti, da prevzame mesto predsednika. Ko to pišemo se pričakuje tudi odstop njegovega brata, Hakije Pozderca, ki je član Sveta federacije.

Seveda je do teh odstopov, med katerimi lahko zabeležimo tudi odstop Metoda Rotarja, kot predsednika poslovnega odbora Ljubljanske banke — združene banke, prišlo po ostrih člankih v vsem jugoslovanskem časopisju, v katerih je bila izražena zahteva, da je prišel čas, da se krivci kaznujejo, ne glede na to kako visokih političnih mestih se jih najde.

O poslovnih nepravilnostih v Agrokomercu se je slutilo že od pričetka leta. Služba državnega knjigovodstva in nekatere banke, med njimi tudi ljubljanska so imeli svoja sumničenja, ki pa jih niso upali prinesiti na dan, ker so bili pod gotovimi pritiski.

Metod Rotar, ki je sedaj odstopil s svojega položaja pri Ljubljanski banki je novinarjem povedal, da so potem, ko banke niso več povečevale svojih vlog v Agrokomercu, intervenirali predsednik predsedstva BiH Mate Andić, predsednik Gospodarske zbornice BiH Žarko Kolenica in član zveznega Izvršnega sveta Rado van Makić. Prosili so naj se Ljubljanska banka ne umakne iz Agrokomerca, ker, da so njegove težave le obrobne značaja

Direktor Agrokomerca Fikret Abdić se je takoj po razkritju afere vedel, kot da ni napravil nič napačnega, kajti mislil je, da ga bo pred aretacijo ščitila imuniteta, ki jo uživa kot poslanec v skupščini.

Toda tokrat je bil pritisk javnih sredstev obveščanja tako velik, da je tudi Abdić z mnogimi svojimi sodelavci že za zapahi in pod preiskavo.

Vpliv, ki ga ta afera ima tudi na med-republiške odnose in celo na odnose med funkcionarji iz raznih republik, je dosegel dosedaj še ne videno višino. Prišlo je do medsebojnih, deloma kar neprikritih napadov in obtožb. Tako je bil po krivici obtožen predsednik Slovenije France Popit, češ, da je v enem svojih javnih govorov obdolžil vse Bosance. Bosanski vlastodržci so se obregnili vanj, da bi vsaj malo obrnili pozornost javnosti od afere Agrokomerc.

Mrvoje Ištuk, član CK ZKBiH in tudi član CK ZKJ je v nedeljo 30. avgusta v javnem govoru vrgel direktorja Agrokomeca Abdića in slovenskega predsednika v isti koš, s tem, da ga je obtožil češ, Abdić sicer ni delal prav, a prav tako ne dela prav tudi France Popit, ko žali vse Bosance in Hercegovce.

Celotna škoda, ki jo je povzročila goljufija Agrokomeca je bila prvotno ocenjena na 251 milijard dinarjev, kar je nekaj čez 200 milijonov ameriških dolarjev ali 350 milijonov avstralskih dolarjev, sedaj pa je ta suma presegla že 800 milijonov dolarjev in se še vedno veča.

Večina teh menic so garantirale jugoslovanske banke, ki bodo tudi morale poravnati izgubljeno vsoto. Seveda se bo to odražalo na celi jugoslovanski skupnosti, predvsem pa na takozvanih razvitih predelih med katere spada tudi Slovenija.

Kolektiv Agrokomerca zaposluje skupno 13.000 delavcev, kateri bodo seveda morali še naprej prejemati plačo, čeprav njih podjetje ne bo imelo nobenih sredstev.

Kako bodo sanirali celo zadevo je še vedno veliko vprašanje. Mnogi upniki zahtevajo naj Agrokomerc preide v stečaj, medtem ko gospodarstveniki BiH predlagajo naj bi se nepokrite menice smatrale kot posojilo, ki naj bi se poravnalo v določenem roku. Tako prisilno posojilo pa nima dobrih izgledov za upnike, saj Agrokomerc navzlic megalomanskim investicijam ne more pokazati nobenih perspektiv za dobiček v svojem poslovanju.

TORTA NA VOZIČKU

Dan očetov so lepo proslavili pri naših društvih na konec tedna 5/6 septembra.

Pri Slovenskem društvu Melbourne so dekleta presenetile in razvedrile svoje očete z plesom Can can in drugimi lepimi nastopi, ki so jih pripravile učiteljice slovenske šole pri S.D.M. Otroci so se udeležili natečaja za izbiro 'očeta leta'. Mame pa so se seveda izkazale v kuhinji pod vodstvom ge. Mici Hartman. Plesni ansambel 'Večerni zvon' pa je

igral to pot brezplačno. Lepšega nedeljskega popoldneva si očetje res ne bi mogli želeli.

Nič manj lepo pa so bili očetje počaščeni tudi pri 'Jadranu, v soboto zvečer. Tudi tam so proglasili 'očeta leta', katerega je tamošnji ženski odsek spekel tako veliko torto, da so jo morali na vozičku pripeljati v dvorano.

Več o teh prireditvah pa preberite na 3. strani.

Hugo Povh — 'Jadranov oče leta', s članicami ženskega odseka 'Jadrana', ki so pripravile torto, ki je bila tako velika, da so jo morali na vozičku pripeljati v dvorano. Seveda se ni manjkalo tudi otrok, ki so se jim gotovo sline cedile ob pogledu na torto.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

prireja

KULTURNI PROGRAM

NA TEMO: JUBILEJ AVSTRALIJE

v nedeljo, 11. oktobra 1987, s pričetkom ob 3h popoldne
v dvorani S.D.M., 82 Ingrams Rd., Research

Na pestrem sporedu bodo pesmi in recitacije na slovenskem in angleškem jeziku ter plesi.

Sodelujejo: 'Glasniki', pevska zbor 'Jadran' in S.D.M. ter številni posamezniki.

VSİ ISKRENO VABLJENI !

KDOR SE NA TUJO MOČ ZANAŠA, V SITU VODO PRENAŠA !

Dne 6. marca 1870 smo sklicali v Celje zaupen shod, na katerem smo sklenili, da ustanovimo v Mariboru delniško društvo "Narodna tiskarna" in podpisali smo 10.000 goldinarjev delnic. Ta dan je pravzaprav rojstni dan "Narodne tiskarne".....

(Na strani 6. čitajte nadaljne izvlečke iz knjige spominov dr. Josipa Vošnjaka, v katerih opisuje kako so si Slovenci ustanovili svojo tiskarno.)

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084,
Tel.-459 8860

Lastnik - Publisher
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O. Box 185, Eltham, Vic, 3095
Tel.: 437 1226

Predsednik: F. Prosenik; tajnik: L. Conlan

Odgovorni urednik - Editor
MARIJAN PERŠIČ

Sub-editor for English Section
Irena Birska-Skofic

Tel.: 386 8758

Administracija in razpošiljanje:

Jana Lavrič, tel.: 459 3783

Tehnično oblikovanje:

Vasja Čuk, Tel.: 434 5768

Ljubica Postružin

Stavljenje:

Marta Strle in Vida Jančar

Dopisniki - Correspondents:

Anica Markič (for S.D.M.)

Tel.: 876 3023

Darko Hribnik (za Jadran)

Tel.: 366 3669

Maria Kromar (Albury-Wodonga)

Tel.: (060) 244 850

Danica Petrič (za N.S.W.)

Tel.: (02) 688 1019

Jože Judnič (za Queensland)

Tel.: (075) 50 2225

Alojz Kossi (za W.A.)

Tel.: (09) 459 1828

Tiska - Printed by D. & D. PRINTING

Cena - price: 1 dollar per copy

Letno - Annual: Australia \$ 12.00,

Overseas \$ 18.00, Air mail \$ 30.00

Rokopisov ne vračamo

Za podpisane članke odgovarja pisec

SE BOJIM DA SAMO
ASPIRIN TOKRAT NE BO
POMAGAL. PACIENT
JE V GLOBOKI KOMI!

Jugoslavija in z njo naša Slovenija preživljajo največjo notranjo krizo, z izjemo vojnih let. Maxiafera Agrokomerca je samo ena gnojnih tvorbo, na njenem telesu. Postala pa je tako vidna, da jo še tako močni obliži uradne birokracije ne bodo mogli zakriti. Njen strup zaudarja tudi izven meja. Smrad pa ne prihaja samo iz Agrokomerca. Kosova je neozdravljiva bolezen. Napad miličnikov z eltrificiranimi palicami na žene in otroke, ki so v Vevčanih, Makedonija protestirali radi nepravilne razdelitve vode, pogrom na Albance v ožji Srbiji po izvršenem fatalnem napadu albanskega mobiliziranca v vojašnici v Paračinu, novo razkrivajoča se afera z mešnicami na Reki - vse to kaže, da je Jugoslavija na listi kritično bolnih.

V slovenski javnosti, v njenih glasilih, posebno mladinskih, se je že dolgo opozarjalo na raka, ki razjeda jugoslovansko federacijo. Sedaj pa se odkrita vprašanja o vzrokih tega jugoslovanskega problema postavljajo že tudi v glasilih kot je ljubljansko Delo. Zaenkrat so to samo še odkrita vprašanja in analize, toda odgovori in predlogi za rešitev so še vedno megleni in še vedno se iščejo samo kozmetična zdravila v ponavljanju starih, preživelih in z dejstvi diskreditiranih fraz. Nihče si še ne upa pokazati na izhod, ki se nam v inozemstvu zdi najprimernejši: Vpeljava sistema, ki bi na političnem polju uveljavljala, tudi v praksi, človečanske svoboščine, na gospodarskem dovoljeval in podpiral zasebno podjetnost, na narodnostnem pa dajal Slovincem pravico, da suvereno odločajo o vseh svojih zadevah.

Da se dosedanja ureditev ni izkazala in, da je reforma nujna, pričajo sledeči izvlečki iz uvodnika v sobotni prilogi Dela, z dne 19.9.87, katerega je napisal Mitja Meršol:

Potegnili smo se vase. Brskamo po svojem rakastem tkivu; preštavamo dolgeve; v kalkulatorje mečemo programe za novo inflacijo; najemamo dodatno delovno silo, da vsako jutro po trgovinah nalepi nove (višje) cene; stokamo, ker imamo absolutno dražji kruh in pšenico, kot jo imajo Američani, dražji sladkor in olje, kot ga imajo Italijani; sklicujemo redne sestance in zahtevamo izredne kongrese; se deremo z govorniških odrov zdaj na tega zdaj na onega (kot da bi bili s tem, ko enega potunkamo, sami kaj boljši ali na boljšem); zahtevamo odstopa, s katerimi pa seveda ne pokrijemo niti ene nepokrite menice in ne odplačamo niti enega dolarja dolga več... Takšna terapija, takšna katarza je seveda dvorezna: uničiš eno rakasto celico, namesto nje se pojavita dve novi. Zlasti se na novo širi rak nezaupanja, rak, ki spodjeda vse, kar bi bilo lahko še ustvarjalno, kar bi potegnilo naprej. Ta hudič rakasti, ki je v nas samih, je tudi načel vse lepo in vredno, vse, kar je bilo v nas nekoč oziroma vse lepote in vrednote, za katere smo mislili, da so v nas. Ali pa smo bili morda svetohlini in pokvarjeni, se pravi takšni, kakršne se kažemo sebi in svetu sedaj? Smo res vsa ta desetletja preživeli v slepilu in samoprevari?

Res je, znašli smo se v precepu, v začaranem krogu. Še včeraj smo namreč dokaj lagodno pristajali na razne kompromise (spomnimo se samo na zloglasni devizni zakon in naša glasovanja v zvezni skupščini) in na dvotirno oblastno, odločanje: načelno na zakonito, delegatsko, samoupravno, skupščinsko odločanje, v praksi pa na neformalno, nedelegatsko (malone prostozidarsko po specialnih telefonih) urejanje stvari.

Nismo se razvijali kot politične živali, ampak kot politične dvoživke. Ne samo politiki, ampak tudi vsi drugi, strokovnjaki, gospodarstveniki, tudi mi, novinarji, ki smo sicer danes ponosni na odkrivanje naših watergatov, a smo še včeraj z marsikatero besedo in komentarjem podpirali kolektivno lagodnost. Med dvoživke sodijo prav gotovo tudi vsi tisti, ki so včeraj brezvestno in nestrokovno vtikali svoj nos v vsak projekt in zahtevali, da morajo tovarne stati na najboljši črtni, danes pa so najbolj goreči zagovorniki varstva okolja. Mednje sodijo tudi tisti, ki so znali vsak hip z dobrodušno ukazovalnostjo zabrundati v telefon: »Poslušajte, tovarši, to fabricko bomo postavili moji vasi. Svojim ljudem pa ja moram kaj dat...« Marsikdo med temi danes zelo glasno benti nad vsemi tistimi, ki so gradili politične tovarne po naši ožji in širši domovini.

Kot dvoživka se obnaša tudi država, ki po eni strani s svojih vladnih in upravnih forumov grmi proti inflaciji, nedelu, neproduktivnosti, in to vse v znamenju gesla za skupno dobro, za skupno blaginjo, hkrati pa se obnaša tudi po džungelsko kot samosvoj osebek, ki se po svoje bori za preživetje in sama poraja novo inflacijo in v tem pogledu deluje prav tako sebično kot vsak posameznik, ki se poskuša znajti tako, da bo njemu najbolje.

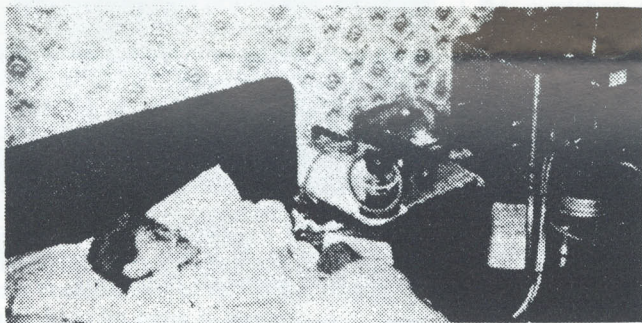
Je vsa ta metaforika preveč črnogleda, preostra, preveč enostranska ali morda celo krivična?

DVAKRAT DA KDOR HITRO DA

Darovi za Metko Škrjanc prihajajo, vendar prepočasno. Vsak od nas sam prav dobro ve, kako si želi zopet iz postelje, kadar nas vrže bolezen. Kako se nam zahoče ven, na zrak, ko skozi okna bolniške sobe prisvetijo sončni žarki. Pa si zamislite mlado dekle, ki je že iz svojega otroštva pritegnjeno na posteljo.

Sicer je, ko to pišemo že nabrano kakih 1700 dolarjev, a potrebno je še najmanj petkrat toliko.

Svet Slovenskih organizacij v Viktoriji, preko katerega se bo zbrani denar uporabil za potrebni dihalni aparat, je na svoji seji 27. septembra razpravljal o nekaterih vprašanjih, ki so bila zastavljena glede praktične uporabe zbranega denarja. Predstavniki društev v Svetu so sklenili, da bodo točno pazili, da bo nabran denar res uporabljen na pravi način. Zategadelj bo Svet poizvedel, kje bi bilo najrentabilnejše nabaviti potrebni aparat ter ga poslati direktno Metki. V slučaju, da bi se nabrani denar ne mogel pravilno uporabiti, bo Svet darove vrnil, ako bodo darovalci to želeli, ako pa ne bo ves nabran denar vložen v poseben račun, kot dobrodelni fond, iz katerega naj bi se potem pomagalo rojakom v nujnih potrebah. Od prejšnje številke Vestnika smo na naslov Vestnika prejeli sledeče darove:

Metka Škrjanc z neprenosnim dihalnim aparatom

Družina Staube	10 dolarjev
Mrs Padja	15 dolarjev
Neva Roeder	20 dolarjev
Danila Stolf	10 dolarjev
Draga Felicissimo	10 dolarjev
Marcela Bole	10 dolarjev
Neimenovani	10 dolarjev

Pri Klubu Jadran je dosedaj nabranega 1360 dolarjev, med rojaki v Sydneyu pa približno 800.

Potrudimo se in olepšajmo in olajšajmo življenje mlademu človeku. Dajmo odstopimo vsaj majhen košček naše sreče naši sestri, ki ni ničesar zakrivila, da ima tako nesrečno usodo. Res, če bi vsakdo od nas poklonil vsaj po 10 dolarjev, bi bila vsota kar naenkrat zbrana.

S.P.S.K. JADRAN

vas vljudno vabi na proslavo

OBLETNICE KLUBA
IN

IZBIRO LEHOTICE 87

ki bo v soboto 10 oktobra 1987 v prostorih JADRANA,
3 Duncans Lane, Diggers Rest, s pričetkom ob 19. uri.

Cena: Člani 8 dolarjev
Nečlani 10 dolarjev
Upokojenci polovična cena.

Za rezervacije: Jean Iskra, tel. 337-9249

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA AVSTRALIJE

obvešča vse rojake in prijatelje, da prirejamo zvezno

= LOVSKO VESELICO =

v soboto, dne 17. oktobra 1987 ob 7. uri zvečer v prostorih Slovenskega društva 'Ivan Cankar' v Geelongu - Goldsworthy Rd., Lovely Banks, Nth. Geelong.

Za ples bo igral orkester "KRISTAL".

Ta večer bo podeljen tudi zvezni prenosni pokal, kakor tudi pokali posameznikom in posameznim strelskim ekipam.

Bogat srečolov in drugo.
Za jedačo in pijačo bo preskrbljeno po zelo zmernih cenah.

Vstopnina bo samo 8 dolarjev na osebo - za mladino do 16 let starosti in upokojence pa 5 dolarjev.

Za rezervacije kličite svoje društvene predstavnike:

V GEELONGU:	Ivan Bole	Tel: (052) 78-5237
Pri S.D.M.:	Franc Fekonja	Tel: 435-9673
Na PLANICI:	Lojze Mavrič	Tel: 791-5936
Pri VESELIH LOVCIH	Jože Caf	Tel: 366-0261

Prisrčno vas vabi odbor Slovenske lovske zveze Avstralije.

STANKO PROSENAK, STAREŠINA

Očetje in moške, člani SDM, so bili v nedeljo 6. septembra deležni izredno lepe pozornosti. Šaj je bila ta nedelja – dan očetov. Žene ter otroci pri S.D.M. so se potrudili, da pokažejo kako zelo cenijo svoje očete, čeprav, kot se včasih reče, "očetje podpirajo le en vogel pri hiši".

Zbrano je bilo kar lepo število ljudi v dvorani SDM, ko je naš novi in doslej po letih najmlajši predsednik Frank Prosenik pozdravil vse navzoče ter zaželel očetom vse najboljše za njihov praznik.

Nato so se s programom izkazali otroci in mladina SDM. Program je bil deloma že prikazan letos pri proslavi 10. obletnice šole SDM. Mnogi od gledalcev pa ga še niso videli in so bili zato toliko bolj prijetno presenečeni nad njegovo pestrostjo. Sicer tokrat nismo videli narodnih plesov, zato pa so nam otroci pokazali gibalne vaje ob modernih zvokih in petju na temo Maček Muri. Prav dobra zamisel je bila, da so po mizah razdelili besedilo pesmi, ki nam je omogočilo, da nam je bil prikaz mnogo razumljivejši. Moram reči, da je plese ob melodijah novejšega časa bilo prav prijetno gledati. Bomba presenečenja na programu pa je bil ples Can-can, ki ga je izvedla mladina S.D.M. Ni čudno, da je publika (posebno oni del, ki imajo moške glasove) zahtevala ponovitev.

Deklice so imele primerno in barvno bogata oblačila; koreografija pa ni zastajala daleč za tem, kar imamo priliko videti na sličnih profesionalnih nastopih. Z malo več preciznosti in še boljšo sinhronizacijo bi se deklince lahko postavile na kateremkoli odru. Videlo se je, da so tudi same uživale pri tem plesu, čeprav je tudi fizično naporen. Mogoče bi lahko tu in tam katera še malo zavriskala, da bi bila atmosfera še bolj avtentična. Menda je zamisel, da so bili pri plesu sodelovali tudi fantje oblečeni v pariške "apaše", dokaj izvirna, a na vsak način dobra.

OČE LETA NA "JADRANU"

Na proslavi očetovskega dne na 'Jadrani' se je v dvorani zbralo veliko število obiskovalcev. Ob zvokih slovenske glasbe ansambla 'Karantanija' so se plesalci kaj hitro ugreli, seveda je k temu pripomoglo tudi pristno domače vince.

Čez nekaj časa je sledila večerja, ki so jo dekleta in žene pripravile prav za to priložnost. Po juhi je sledil zvrhan krožnik domačih klobas, pečenke in zabeljenega krompirja.

Komaj so vse to pospravili je že napočil čas, da zvedo kdo izmed naših očetov naj bi bil slavjenec večera.

Ta čast je letos pripadla dolgoletnemu članu in vodji pevskega zbora 'Jadrana' gospodu Hugu Pouhu. Ženska sekcija je v ta namen pripravila posebno nagrado. Spekle so ogromno torto, ki so jo tudi tokrat morali postaviti na poseben voziček, da so jo lahko pripeljali v dvorano. Če se ne motim je tudi tokrat gospa Giergievski imela svoje roke "vmes", da je torta izgledala lepo in seveda bila tudi okusna.

Gospod Povh je dejal, da ne bo imel nobenega problema torto prerezati, pač pa jo celo pojesti!

Tako smo jo na koncu pojedli vsi prisotni v dvorani.

DARKO HRIBERNIK

ŽE PET LET NAM POJEJO

Kdo bi si mislil, da je že preteklo pet let, odkar je prvič nastopil pevski zbor S.D.M. Na 10. julija 1982 so nam prvič zapeli ob priliki zabave 'Pri kolinah'. Iz osmih moških glasov se je razvil mešani pevski zbor, ki ga še vedno mojstrsko vodi njegov prvi pevodja g. Branko Sosič. Povečali so svoj repertoar in se seveda odlično uvezbali, tako da je njihovo petje vedno navdušeno sprejeto. Zapeli nam bodo tudi ob priliki Kulturne prireditve v nedeljo, 11. oktobra. Gornja fotografija je z njih prvega nastopa.

DAN OČETOV

Še tako moderno opremljena kuhinja S.D.M. ne bi nič veljala, ako v njej ne bi bilo pridnih in spretnih rok ženskih članic. Z levo na desno so: Milka Kristan, Karlinca Mohar, Pavla Kalister, Vida Škrli, Marija Cotič in Marija Brenčič.

Videlo se je, da mladina z užitkom sodeluje v nastopih z obeležjem sedanjosti in je zato prav, da se z njimi ublaži monotonost, ki včasih spremlja učenje in predstavo narodnih plesov.

Program je povezovala ga. Jana Lavrič, pripravile pa so ga ge. Magda Pišotek, Draga Gelt in Marija Penca. Naj omenim še, da je tudi naša priložnostna pesnica ga. Marcela Bole sodelovala z deklamacijo pesmice, ki jo je sestavila posebno za ta dan. Viktor Lampe, pa nas je s svojo harmoniko zabaval med odmorom.

Po programu je sledila izvrstna večerja in nato plesna zabava.

M.P.

Draga GELT:

ZA OČETE: CANCAN

Tudi letos smo pri SDM praznovali "Dan očetov". Predsednik SDM je vse lepo pozdravil, potem pa prepustil besedo ge. Jani Lavrič, ki je program napovedovala. Za ta dan smo ponovili obe točki šolskega plesa: telovadbo ob glasbi šestih pesmi o muckih in "Disneyland"; dodali smo še posebno pesem gospe Marcelle Bole za očete, moderni ples "Plastike", nekaj simbolike na pesem Elvise Presleya "Ne jokaj očca", deklamacijo najmlajših Anice Šemrov "Ob očetovem dnevu" in izbrali tudi "Očeta leta 1987". Najboljše pisemce, katero je izbrala gospa Helen Hartman, je napisala naša Frances in moj mož, Jože, je tako postal zmagovalni "Oče leta".

Predno se bom malo bolj podrobno ustavila ob zadnji točki, bom napisala imena vseh nastopajočih: Nataša, Marie in Damian Pišotek, Samantha in Simon Penca, Tanja Marsič, Veronika in Barbara Smrdel, Jana in Aleš Brgoč, Karen in Geanette Urbačič, Lidija in David Markič, Julie and David Krnel, Mark Tavčar, Beti Tomšič, Nataša Špilar, Frances in Nataša Urbas, Tanja Sosič, Andreja Hojak, Frances in Eric Gelt, gospa Marcela Bole in gospod Viktor Lampe.

Gospa Magda Pišotek je presenetila očete s plesom francoskega izvora "Cancan". Ples se je najprej izoblikoval okrog leta 1800 z imenom "chahut" in postal s svojimi nagajivimi "High kicks". Leta 1938 je koreograf Leonide Massine dodal času Luisa Napoleona in modi Toulouse-Lautrec še motive narodnih plesov, katere so v Montmartre prinesli vrnjeni vojaki in uspel s produkcijo

FRANCES GELT (age 12):

I think my dad deserves the title "Father of the year" for he is hard working and tries to do what he thinks is right for us. He cooks the tea nearly every night, because my mum comes home late. Dad tries his best to please us and always succeeds.

I think he should also be father of the year because he cares, loves, hugs and kisses me and I love him for everything.

TANYA HARTMAN (age 9): We think that our dad is the best dad in the world because he is good, kind and affectionate. He works very hard all week but never complains and always finds time to listen to us when we're in trouble. We love our dad because he plays with us and every week when he goes shopping for mummy, dad buys us little things just to spoil us. But the most important thing to us is that our dad loves us a lot and that's why he is so special to us.

from Tanya, David Amanda Hartman written by Tanya with little help from mum.

YANA BRGOČ (age 12): I think my father should be 'father of the year' because he is great. He cooks and cleans when my mum hasn't got time to. He takes me to the shops when I need something in short notice. I love my dad and he loves me and my family.

NATASHA PISOTEK (age 8): My dad is the best dad because he loves me and gives me a hug every night before I go to sleep.

Sometimes I help him in the garden and he later gives me money for it. My dad sometimes also spoils me, that's why I think he is the best in the world. Thank you dad for everything.

TANJA MARSIC (age 9): I think my dad should be father of the year because he takes me to places and whenever I need some money he gives it to me. My dad is good, kind and very helpful. That's why I think he should be father of the year.

KAREN URBANCIC (age 8): I think my dad should be father of the year because he always gives me a kiss and a hug when I feel sad. Most of the time when I ask him for money he gives some to me. That's why I think my dad should be father of the year.

Roses are red,
violets are blue.
I love my daddy,
and he loves me too!

SAMANTHA PENCA (age 10): My dad is the most wonderful dad in the world, because he does everything that is good for me and things I shouldn't do. He doesn't scream or tell me off, he simply says 'Don't do that Sam'. And so I don't do it. My dad is going to be an angel too. That's why my dad is the best in the world.

SIMON PENCA (age 9): I think my dad should be Father of the year because he is kind and teaches me things. He helps me to do things as well. I like him a lot and he loves me too. He works hard so we can go on holidays. That's why my dad should be father of the year.

"Gaité Parisienne". S "Cancan" plesom bo gospa Pišotek zastopala SDM na letošnjem mladinskem koncertu v Kew, 3. oktobra, folklorna skupina pa bo nastopila s prekmurskimi narodnimi plesi. "Cancan" plešejo dekleta na Offenbachovega "Orfeja v podzemlju".

Iskrena hvala Tanji Sosič, Vasji Čuk, Viktorju Lampe, Simonu Špacapan, Magdalenji Tomšič in našim pridnim gospe, ki nam urejujejo garderobo.

Gospa Magda Pišotek in nekaj njenih najmlajših gojenk, s katerimi tako uspešno pripravljajo nastope ob priliki proslav, kot je bil nedavni dan očetov. Gospa Magda je koreografirala, sedaj že kar slovečo točko Cancan, s katero so se naša dekleta še bolj prikupila moškemu delu gledalcev. Ob gospe Magdi na odru ob priliki proslave 10letnice slovenske šole so nagrajenci: Andrea Wilkes, Danielle Haggett ter Simon in Michelle Fistrič.

10. OBLETNICA LOVSKE IN RIBIŠKE DRUŽINE

Že deset let je poteklo odkar se je uresničila zamisel gospoda Janeza Zemljica, da bi bilo lepo imeti tudi lovsko družino, saj to bi bila še ena atrakcija poleg balinarjev, ki so takrat že bili na višku. Zaiskrilo se je in tudi vroče zagorelo! Ideja se je čez nekaj časa pojavila tudi pri ostalih slovenskih društvih, pa tudi v Sydneyu. Prostor, ki so si ga lovci izbrali za bodočo lovsko kočjo je bil zaraščen z robidovjem. Toda tega se niso ustrašili, temveč so si to vzeli kot izziv, pljunili so v roke, očistili trnje in uresničila se je njihova zamisel. Danes tod stoji lepa Lovska kočja (vila), ki nam je vsem v ponos in v vzpodbudo. Kaj vse se lahko naredi, če je le dovolj prave volje in iskrenega sodelovanja.

Vodje, ali starešine skozi deset let so bili: Prvih nekaj let, seveda, Janez Zemljč, sledil mu je Franc Jelovčan in sedaj Franc Fekonja. V tem času se ni samo gradilo, organizirali so tudi številna tekmovanja v streljanju z zračno puško doma in drugod. Lovci SDM so bili na tem mestu vsa leta zelo uspešni in v zavist drugim. Vršili so se tudi številni izleti na divje race, prašiče itd.

MLADINA NAS PREDSTAVLJA

V nedeljo 13. septembra je slovenska mladina SDM potovala k bratskemu društvu Snežnik in tam na mestnem festivalu v Albury zastopala Slovence s folklornimi plesi. Pohvale vredna je požrtvovalnost te naše mladine, katere večina so študenti in se morajo te dni že pripravljati tudi na izpite, ki so že pred vrati. Vadijo skoraj vsako nedeljo popoldne in še po nekdanji tudi med tednom. Naj si bo folklor, moderni plesi ali can-can. Vedno so isti obrazi, prav zato je primerno, da jim izrečemo naše priznanje, kot seveda tudi njihovim učiteljicam. Nastopajo zavedno preko celega leta na koncertih pri SDM, sodelovali bodo tudi pri letošnjem mladinskem koncertu v Kew, bili so na svečani otvoritvi novega Doma v Adelaide; nastopili pa bodo tudi za obletnico društva Snežnik v Albury, na festivalu "Back to Bonnegilla" v mesecu decembru in seveda tudi na kulturnem dnevu S.D.M. letos v oktobru.

Ta naša mladina je bila že rojena tu v Avstraliji; ima po večini prijatelje med avstralsko družbo, a je kljub temu zvesta slovenski besedi, slovenski kulturi in slovenskemu narodu.

ANICA MARKIČ

NASTOP V ALBURY

V nedeljo, 13. septembra sta dve folklorni skupini SDM nastopili na "Alburey Wodonga International Fair 1987" in sicer s sedmimi gorenjskimi in petimi prekmurskimi plesi. Bili smo navdušeno sprejeti najprej v klubu "Snežnik", potem pa v Albury "Civic Centre", kjer so se plesalci izkazali, da so ponosni in zavedni avstralski Slovenci. Imela sem tudi priložnost, da sem organizatorjem in meščanom mesta Alburey-Wodonga izrekla čestitke za uspešno prireditelje, zahvalo za povabilo k sodelovanju in lahko pozdravila navzoče Slovence v slovensčini. Po končanem nastopu nas je slovensko društvo "Snežnik" pogostilo z odličnim kosilom in v zahvalo za sodelovanje podarilo cvetje (azalija nam bo sedaj krasila znamenje umrlim Slovincem ob vhodu) ter denarno nagrado namenjeno garderobi narodnih noš. Iskrena hvala gospodu Kalcu, predsedniku "Snežnika" in vsem članom in odbornikom, posebno še gospe Kromar. V imenu nastopajoče mladine, se želim zahvaliti društvu SDM, ki nam je omogočilo brezplačno potovanje z avtobusom. Gospa Marija Penca je prevzela organizacijo potovanja in bila naš vodič - hvala Mariji. Prirčna hvala tudi gospe Magdi Pišotek, gospodu Stanetu Penca in staršem, ki so nas spremljali: ga. Anka Brgoč, gospa Anica Smrdel, gospa Ivanka Penca in gospod

THE YOUTH IS BACK AND BETTER AS EVER

Over the past few years there has not been a very active SDM youth club due to the lack of interest, but we are getting it started again.

Our youth representative, Max Hartman jun. is a member of the new general committee who has Frank Prosenik as president. We have an opportunity to get it going again and will do our best.

We already had a very successful snow trip to Mt. Buller, which was enjoyed by all. The next event will be a Country and Western dance on Nov. 14. The youth is in charge of it and ensure that it will be a great evening.

A youth committee has been formed with David Krnel as the leader. We are inviting all youth and friends to join us and make this work. We are hoping that all age groups will join and support us in events such as: picnics, a beach party, a car rally, and many more events. With your help, support and co-operation they will be successful. Any suggestions are very welcomed.

We cannot make events work without your help and participation so we ask that you support us.

Any enquiries contact:
David Krnel 850 7349
Lydia Markic 876 3023

LYDIA MARKIC

Člani balinarskih ekip S.D.M., ki so dosegle prvo in drugo mesto na meddruštvenem tekmovanju ob obletnici pokritja balinišč pri S.D.M. Gledano z leve na desno so: Jože Urbančič, Branko Žele, Renato Smrdelj, Miro Kastelic, Ivan Mohar, Janez Dolenc, Silvo Kristan, Stojan Može in Bruno Sdraulig.

Tone Tomšič. Hvala vsem za pomoč pri urejevanju narodnih noš ob predstavi in seveda vam, plesalci, za vaše priznanje

Prirčna hvala tudi gospe Magdi Pišotek, gospodu Stanetu Penca in staršem, ki so nas spremljali: ga. Anka Brgoč, gospa Anica Smrdel, gospa Ivanka Penca in gospod Tone Tomšič. Hvala vsem za pomoč pri urejevanju narodnih noš ob predstavi in seveda vam, plesalci, za vaše priznanje in navdušeno sodelovanje.

Thank you, young Australian Slovenians, for representing Slovenian Community at the "Alburey-Wodonga International Fair 1987", when you touched hearts of many people with both performances, with your excellent behaviour, with your hearts full of love, full of national pride and enthusiastic gratitude for being able to express in folk dancing the Slovenian national identity, which was highly praised by the audience and the organizers.

DRAGA GELT

SLOVENSKO DRUŠTVO "SNEŽNIK" ALBURY-WODONGA

vabi vse rojake in prijatelje na

PRAZNOVANJE 10. OBLETNICE

ki bo v soboto 24. oktobra 1987, s pričetkom ob 4h popoldne
234 Olive Street, Alburey

Popoldne bo lep kulturni program, zvečer pa bo za ples igral
"Večerni zvon"

Vstopnina: 7 dolarjev

Prostora na pretek

Za rezervacije kličite go. Marijo Kromar na telefon (060) 24-4850

iz PERTHA

V nedeljo 15. avgusta je Slovenski klub v Perthu priredil svoj deveti obletniški ples. Bil je eden od do sedaj res odličnih plesov, bržkone najboljši. Dvorana je bila polna do zadnjega sedeža.

Kot goste smo imeli prisotne predstavnike vlade, opozicije in raznih jugoslovanskih klubov. Ob dobri godbi je razpoloženje ljudi bilo nepopisno dobro in bujno veselje je trajalo dolgo v noč. Pevski zbor je zapel lepe slovenske pesmi in s tem pripomogel veseli družabnosti.

Na 30. avgusta je bil letni občni zbor Slovenskega kluba v Perthu. Na žalost mi je o njem težko pisati radi par nepotrebnih dogodkov. Vendar naj mi bralci oprostite, če zabeležim tudi neprijetnosti.

Začelo se je še kar dobro, toda ko je prišlo do različnih pogovorov, je beseda dala besedo in napad je izzval protinapad in cela debata je postala osebna. Opozicija se je razvila v odkrito nasprotnost, konstitucija je postala neveljavna in odborniška miza je bila obkoljena od 7 do 10 glasno kričečih oseb.

Mnogim ljudem je to postalo preveč nadležno in zapustili so dvorano, ne pa opozicija. Po sedmi uri zvečer se je posrečilo pozvati ljudi na odmor. Po osmi uri pa so se ljudje toliko pomirili, da so se pričele volitve za nov odmor. Ampak to niso bile volitve, bil je pravi ameriški "hijack", po mišljenju mnogih prava ugrabitev. Za predsedništvo je bil predlagan zelo dober človek, neopredeljen in pošten, toda ljudje, ki bi zanj volili so odšli domov in opozicija je dobila 36 proti 32 glasov. Občni zbor je bil zaključen ob 9.45 zvečer, kar je štiri ure kasneje kot običajno.

Takoj drugi dan po volitvah se je sestalo nekaj članov, da se pogovorijo kako bi volitve razveljavili in razpisali nove. Vendar brez pravega uspeha.

NAŠI NOGOMETAŠI

Nogometno moštvo "Jadrana" se je po dveh zaporednih zmagah povzpelo na vodeči del tekmovalne lestvice. Premagali so v gosteh Epping Thirstre s 4:1 in na domačem terenu Maccabi z 1:0. Proti Geelongu so sicer zgubili z 0:1, vendar so pokazali tako zrelo in kvalitetno igro, da so nasprotniki, ki so na vodeči poziciji v ligi, sami priznali, da bi z malo sreče rezultat lahko kaj hitro bil obraten.

Do konca nogometne sezone je ostalo le še par tekem in pa še nekaj pokalnih tekem. Lahko pa že sedaj rečemo, da je Diggers Rest-Jadran uspešno zaključil sezono s primerno uvrstitvijo na lestvici.

Naj bo to prvi korak k še uspešnejšemu tekmovanju naslednje leto.

DARKO HRIBERNIK

V sredo po občnem zboru je bila predaja poslovnemu novemu odboru. Vse se je vršilo mirno in tiho. Po končani predaji pa nam je bilo rečeno, da je stari odbor odpovedal "liquor licence" in zagradil ne moremo več točiti alkoholnih pijač. Pa tudi bančne dokumente niso hoteli predati.

Neverjetno je, da se med nami lahko zgodi kaj takega, ampak dokaz je tu.

Cel slučaj se lahko smatra samo kot zelo negativen za ugled našega kluba in nekaterih njegovih članov. Stanje se bo lahko samo izboljšalo, kadar bosta obe strani postali bolj popustljivi in se obnašali v zadevah kluba v smislu demokratskih načel in pravil in ne bosta dopustili nobenega nasilja.

Čudno je, da kadar se ljudje srečajo in niso v vprašanju klubskih zadev, dajejo vtis, da so si zelo blizu drug drugemu. Nima problemov med seboj, so pa žrtve posameznikov in zlonamernih kritikov, ki imajo že leta medsebojne spore in različne poglede, vlečejo vsak v svojo smer in se obdajajo s svojimi pristaši za napad na nasprotnika. Na žalost, mnogi v svoji preprosti dobrovernosti takim ljudem naseda, ne da bi prej dobro premislili, če je to v dobrobit kluba ali ne.

Vendar, kot star optimist, upam, da bo stvar šla polagoma na bolje. Že na prvem sestanku novega odbora, se je ta streznil in priznal: tako ne gre naprej! Zaobljubil se je, da se bo zares potrudil, da se klub zopet postavi v pravilno ravnotežje. Je že čas, da se to zgodi. Naši ljudje že dolgo čakajo na to. Kot člani si želijo mir, veselje, slovensko pesem pa tudi malo za pod zob. Upanje je tukaj in čas bo pokazal ali smo dovolj trezni in zavestni, da bomo znali delati skupno za naš skupen cilj: dobrobit naše slovenske družine v Perthu.

Odbor Slovenskega kluba v Perthu želi tem potom izraziti g. Ivanu Koželju svoje iskreno sožalje ob težki izgubi njegove žene Vikice.

LOJZE KOSSI

Bela žena s koso je v naši sredini že zopet zamahnila in iztrgala iz poznane Pirnatove družine v Burwoodu, ženo in mamo, Jelko Pirnat, roj. Bole.

Nenadoma, brez kakršnihkoli predznakov je v soboto, 26. septembra podlegla možganski kapi.

V času ko je bilo v Melbourne še zelo majhno število Slovencev, ko so se v tem našem novem domovanju ob Yarry vršile olimpijske igre, leta 1956, je bila poroka Jelke in Ljubota prav nekaj skupni praznik. Saj sta bila eden prvih slovenskih parov, ki sta v Melbourne stopila pred oltar in se zaobljubila v zakonu. Poroki in svatbi je prisostvovala vsa družina rojakov, ki so se takrat že udeleževali v slovenskem društvenem življenju, komaj eno leto starega Slovenskega kluba, katerega del sta takrat že bila tudi Jelka in Ljubo.

Prva leta po poroki si je mladi par, kot vsi v tistem času, s trudom in trdim delom pričel graditi svoje gnezdo, svoj lastni dom. V Burwoodu, tedaj predmestju na periferiji Melbourne, sta si postavila lepo, moderno hišo, v kateri je Pirnatova družina živela mirno, brez velikih pretresov vse do tragične sobote, ko je Jelki naenkrat postalo slabo.

Če le kje, potem se je to pri Pirnatovih, takoj po vstopu v hišo videlo, da si prišel v zavedno slovensko družino. Ker je ponavadi ženska roka tista, ki daje glavno obeležje domu, je jasno, da je bila Jelka tista, ki je znala iz Pirnatovega doma napraviti celo malo Slovenijo. Ka-

mor si pogledal, so te z zidov, s polic in mizic pozdravljali izdelki slovenske folklore. S tem je vzpostavila vzdušje slovenske domačnosti, kar je prav gotovo vplivalo na celo družinsko življenje in še posebno na oba otroka, Petra in Marto. Obema je znala vcepiti zavest in ponos na to, da izhajata iz slovenskega rodu. Marta je pred leti dobila pri SDM naslov Mladenke leta, Petra pa vsi poznajo kot vodjo plesnega ansambla 'Karrantanija', s katerim vnaša domače slovenske melodije na naše prireditve.

Ves čas svojega bivanja v Melbourne je bila Jelka tudi zvesta članica SDM, kjer si je pridobila veliko prijateljev s svojim mirnim in vedno prijaznim nastopom.

Jelka je zagledala luč življenja na 31. januarja 1935 v Zalogu pri Postojni. V Avstralijo je prispela kot 19-letno dekle leta 1954. Prav kmalu se je spoznala z Ljubotom, poroka pa potem ni bila več daleč.

Pokojnico lahko štejemo med pionirje slovenskega življenja v Melbourne in kot taka bo vedno ostala v spominu tukajšnje slovenske skupnosti. Mi preostali bomo od zdaj naprej med obiskovalci naših prireditev pogrešali, poleg že številnih drugih, ki so že odšli v večnost, tudi njen obraz.

Ljubotu, Petru in Marti lahko samo rečemo, da nas je žalostna novica vse zelo pretresla in, da bodo naše misli v teh težkih dneh pri njih in, da žalujemo skupaj z njimi.

CAN CAN

This year for father's day we broke the tradition of folk dancing and surprised our fathers by dancing Can Can.

The dance was entirely choreographed by Magda Pišotek and the dancers were: Frances Urbas, Tania Sosič, Lydia Markič Betty Tomšič, Julie Krnel, Natasha Urbas, Natasha Spillar, Andrea Hojak, Anette Urbančič, Mark Tavčar, David Krnel, David Markič and Damian Pišotek.

The costumes were prepared by Mrs. Brgoč who did a great job, because the costumes were outstanding.

The dance was a great success and enjoyable experience for the participants and the audience.

Tanja Sosič

SLOVENSKI VIRTUOZ V AVSTRALIJI

Na umetniškem gostovanju v Avstraliji se je v preteklih tednih mudil svetovno znani violinist slovenskega rodu, virtuoz in profesor Igor Ozim.

Prof. Ozim je eden lepega števila slovenskih glasbenikov, ki so si ustvarili sloves v svetu in ga pot umetniškega udejstvovanja vodi širom zemeljske oble.

Po rodu je Ljubljčan, a sedaj že dolgo vrsto let živi v mestu Koeln v Zahodni Nemčiji, kjer že štirinajst let poučuje na Visoki glasbeni akademiji.

Svojo karijero je začel že z svojim osmim letom, ko se je pri prof. Pfeiferju v Ljubljani prijavil za učenje violine. Še dobro pisati in čitati ni znal, ko je bil sprejet na ljubljanski konzervatorij, kjer je vadil do svojega osemnajstega leta. Potem pa je s pomočjo angleške štipendije nadaljeval svoje študije v Londonu. Tam je na svojem prvem javnem nastopu prejel nagrado, ki mu je pripomogla do prvega slovesa. Vrnil se je v Ljubljano, kjer mu je bila dana prilika za številne koncerte. Šel je od uspeha do uspeha. Vabila na koncerte so pričela prihajati z vseh večjih kulturnih središč sveta.

V Avstraliji je bil prvič leta 1959. Letos pa je imel uspešne nastope v Sydneyu in Melbourne. V obeh mestih je vodil tudi seminarje za violoniste.

Iz Avstralije je odpotoval v Novo Zelandijo od tam pa nazaj v Evropo.

NEPRIČAKOVANA ČESTITKA

List Vestnik je del naše literature in kulture Slovencev v Avstraliji. Ker izhaja v deželi svobodomiselnosti, tako tudi med drugim kdaj "razkrije" mišljenja posameznih rojakov.

Razkrite poti pa nimajo namena kritizirati tega ali onega, temveč le omeniti, da "v mesto pelje več poti". Žal nekateri smatrajo, da je prehodna le ena.

Tako mi je neznani rojak želel po telefonu pokvariti razpoloženje za očetovski dan, ker ga je pač motil članek v prejšnji številki. V kratki obliki rimane verza je povedal svoj "bol", katerega sem sprejel kot dober humor. Ker je Vestnik kulturni list, zato ne želim pisati dotičnega verza, ki ne spada drugam kot v stranišče.

Vsekakor hvala ti dragi neznani rojak za tako lep pesniški verz, ki se ga bom rad spominjal kadar mi bo primanjkovalo dobre volje. Tebi pa želim več hrabrosti pri naslednji čestitki.

Ivan Lapuh

SEDAJ PLEZAJO V AMERIKI

Mnogi rojaki v Melbourne se še gotovo spominjajo mladih slovenskih alpinistov, ki so koncem preteklega leta plezali na Mt. Arapiles pri Horshamu. Sedaj so v ZDA, kjer plezajo in snemajo nov film. Matjaž Fistrovec in Srečko Rehberger sta se spomnila na nas v Avstraliji z lepo razglednico in pozdravi iz mesta Denver v državi Colorado.

V bolnišnici je prebil nekaj časa Jože Barat. Zaradi problema na hrbtenici je moral pod nož. Hitro in uspešno okrevanje mu želijo vsi člani SDM, a še posebno oni ki so tudi člani Lovsko-ribiške družine.

NOVA PUBLIKACIJA

Zveza Slovenske Akcije, katere glavni center je v Sydneyu izgleda kar živahno deluje.

Po vesteh, ki smo jih dobili, načrtujejo svojo lastno publikacijo, kateri nameravajo dati ime MOJA SLOVENIJA. Ta publikacija naj bi izhajala vseke tri ali štiri mesece

RADIO Slovenija

V Melbourne bomo, kakor vse izgleda dobili še eno slovensko radijsko oddajo.

Svet Slovenskih organizacij v Melbourne bo z delnicami, ki so jih vplačali člani SDM in Jadrana sodeloval v Ethnic Public Broadcasting Association in Victoria, katero je formiralo 85 etničnih organizacij, ki so vključene v Ethnic Communities Council Viktorije.

To združenje za etnične radio oddaje je neodvisna organizacija, ki ne bo delala za dobiček ampak le v prid etničnih skupnosti v Melbourne in okolici.

Vlada Viktorije je ob proslavi 150 letnice Viktorije odločila 170.000 dolarjev za vzpostavitev radio postaje.

Ker imamo Slovenci že več kot 25 svojih delničarjev imamo pravico na svojo lastno slovensko oddajo, tako, da ne bomo zopet pod pokroviteljstvom koga drugega. Vse delo pri oddajah bo brezplačno in na dobrovoljni bazi. S poskusnimi oddajami bodo pričeli 15. novembra in bodo trajale en teden. Napovedalce bodo predhodno izvežbali.

Upajmo, da bo ta nova radijska postaja res to kar je zamišljeno in, da ne bo kasneje podlegla vplivom, ki bi omejevali ali poskušali vplivati na vsebino oddaj. Ne dvoma bodo naše organizacije strogo pazile, da njih pravice ne bodo okrnjene.

Od ge. Leonore White, ki vodi nabirko denarja za nabavo ehokardiografa za ljubljansko otroško kliniko smo prejeli prošnjo, da objavimo sledeče pismo, ki ga je prejela od predstojnika klinike prof. dr. Jožeta Jerasa-

Spoštovana gospa White!

Zadnji dve leti ste vložili veliko truda v organizacijo nakupa ehokardiografa, medicinskega aparata, ki omogoča hitro, nenevarno in za otroka z boleznijo srca tudi nebolečo diagnostiko.

Za Vašo plemenito prizadevanje prejmite našo iskreno zahvalo. V imenu Univerzitetne pediatrične klinike v Ljubljani in v imenu bolnih otrok, ki se v njej zdravijo, se iskreno zahvaljujemo tudi vsem našim dragim avstralskim rojakom, ki so se s svojimi denarnimi prispevki pridružili k tej humanitarni akciji.

Vljudo Vas prosim, spoštovana gospa White, da to našo zahvalo posredujete vsem dosedanjim darovalcem.

Predstojnik katedre za pediatrijo: Prof. dr. Jože Jeras"

Spoštovani urednik!

Zahvaljujem se vam vse lepo do današnjega dela za Vestnik pa upam, da boste nadaljevali s takim pridnim ter ponosnim delom za vse, da se Slovenci malo zbudimo ter se zamislimo kaj se dogaja z našim jezikom ne samo v Avstraliji. Upam, da je sedaj tudi Canberri kaj več naročnikov in rad bi da bi nam od tam napisali kaj več novic..

Tukaj prilagam ček za dvanajst dolarjev za naročnino za eno leto naprej. Upam, da bom tudi drugo leto z istim veseljem napisal ček kakor danes. Hvala lepa na zelo lepem delu.

Jožef Čulek

MY HOUSE

SALUK (Slovensko-avstralski literarno umetniški krožek) pripravlja izdajo angleških prevodov pesmi Antona Kunterja, ki jih je objavil v svoji zbirki "Moja hiša".

Pesmi je prevedla na angleški jezik Mara Mericka iz Darwina, umetniško opremo pa bo izdelal Vasja Čuk.

Knjižica bo verjetno na razpolago v par mesecih.

MARCELA BOLE

NA PLANINI V QUEENSLANDU

Gor na planini lepo se živi,
gor na planini veseli so vsi.
Gor na planini ptiček prepeva,
glasek premili daleč odmeva.

Hribi, doline – vse je zeleno,
grmčiči in drevje, vse razcveteno.
Na lepoto nebeško svetlo sonce sije,
ponoči pa luna zlate žarke lije.

Gori na planini lepo se zaspri,
a še pred jutrom petelinček budi.
Na planini dobro mleko krava da,
na trati zeleni se teliček igra.

V daljavo zreš – jasno vidiš morje,
zvečer nad Brisbane pa svetlo obzorje.
Gor na planini krasna hiša stoji,
v njej pa družina Cuderman živi.

Ko prideš na vrata, lepo si sprejet,
od Anice in Mirka prisrčno objet.
V moderni peči ogenj plapolja,
je skleda na mizi, po starem doma.

Po ognju se vonj vsem dobro prileže,
Anica s štruklji radodarno postreže.
Kar hitro izpraznjene skleda so vse,
sirove štruklje vsakdo rad je.

Živeli Slovenci, Bog srečo vam daj,
da drugo leto k vam pridem nazaj.

Zmago RAFOLT

SREČANJA

6. GEELONG 234

V zelenju številka je dve, tri in štiri,
kjer domek ob reki si brat je zgradil;
tu, danes, ob mizi, ko dan se umiri,
iz čaše spominov po kapljah bom pil...

Pred leti ko prvič sem otok obiskal,
spoznal sem deželo, družino in dom;
od radosti brat nas v objemu je stiskal,
saj svidenja želja utekla je snom.

Veselo je pesem domača zvenela,
oči so žarele od lepih besed,
se šala za šalo je v smehu vrtela,
na licih cvetela je rožnata sled.

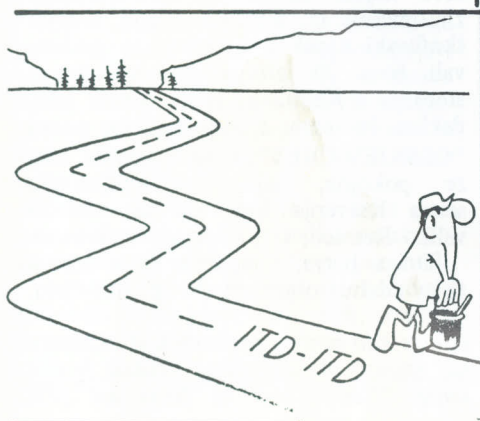
Bogate načrte smo družno kovali:
užiti lepote, kar svet jih pozna;
bodočnosti sliko smo z željo obdali,
izprazniti nektarja kupo do dna!

Usoda z nočmi je in dnevi kartala,
da v ihti prepira zgorel je naš sen;
od ognja le vonj in pepel sta ostala!
– Ko drugič gostujem, se joče jesen...

Solzijo številke se dve, tri in štiri,
nad hiško ob reki zdaj žalost visi;
usahnili smeha in sreče so viri,
družina je zbrana – le NJEGA več ni!

GEELONG
15.06.1987

ELTHAM NORTH
03.09.1987

TISKAR NAM JE ODPOVEDAL

V prejšnji številki smo iz spominov dr. Vošnjaka povzeli, kako je bil ustanovljen prvi slovenski dnevnik. Danes pa pogledimo kako je bila ustanovljena "Narodna tiskarna".

Preden pa bi pravila bila izgotovljena, od vlade potrjena in bi bilo dovolj delnic oddanih, bi se bilo preteklo poldrugo leto; a s tiskarno nismo mogli tako dolgo čakati, in zdaj so se našli trije rodoljubi, ki so kot komanditno društvo ustanovili tiskarno s to namero, da jo pozneje delniško društvo prevzame. Njim smo tudi izročili "Slovenski Narod", ustanovnih stroškov pa nismo nazaj zahtevali, ostali so in suspenso za bodočo "Narodno tiskarno", toda vsak od nas je bil pripravljen, svoj del žrtvovati, ker se nismo nadejali, da bi list kedaj bil tako trden, da bi jih mogel vrniti. In res ti ustanovni stroški nikoli niso bili povrnjeni....."]

"Komanditno društvo 'Fr. Skaza in dr.' je do srede julija bilo gotovo z urejevanjem nove tiskarne in 18. julija se je tiskal 'Slovenski Narod' že v tej tiskarni. Jaz sem v imenu delničarjev 'Slovenskega Naroda' list izročil temu društvu in odslej se je tiskalo na listu: 'Lastniki Fr. Rapoc in dr., tiskar Fr. Skaza in dr.'. To sem naznanil v listu 18. julija z dostavkom:

"Dasi smo materialno lastništvo izročili, hočemo kot rodoljubi in narodnjaki s 'Slovenskim Narodom' v zvezi ostati in z vsem svojim vplivom, svetom in dejanjem skrbeti za list, ki ostane, kakor dozda, svojemu narodnemu programu zvest in neustrašen branik naših narodnih pravic in ga torej vsem Slovincem priporočamo....."

"'Slovenski Narod' je imel že kakih 900 naročnikov, torej je že kolikor toliko izhajal, ker je sčasoma dobival tudi več naznanil. Izhajal je trikrat na teden in veljal na leto 10 gld. Zaradi obstanka lista smo tedaj bili brez skrbi. A naša misel ni bila, ga obdržati v Mariboru. Čedalje bolj se je izražala želja, da se naj list prenese v Ljubljano in tam izpremeni v dnevnik. Že smo v Ljubljani imeli mnogo privržencev; na čelu so jim bili dr. Razlag, dr. Zarnik in Peter Grasselli.

Ta preselitev se je prej izvršila, nego smo mislili, ter je pravzaprav nepotrebno bilo ustanoviti tiskarno v Mariboru, po katere prodaji prof. Pajku, izvršeni nekaj let pozneje, je delniško društvo 'Narodna tiskarna' izdaten del svojega kapitala izgubilo.

Rapoc je sestavil pravila delniškega društva, katero naj bi zložilo 50.000 goldinarjev kapitala v 500 delnicah po 100 gld. Pisaril je in vozil se je na razne kraje nabirat delničarje. V Ljubljani pa se je ustanovil začasen odbor delniškega društva, ki je 4. novembra izdal oklic slovenskim rodoljubom, da naj podpisujejo delnice. V listu 11. novembra sem razvil ves program tega podjetja in poudarjal, da se tudi po preselitvi 'Naroda' ne sme opustiti tiskarna v Mariboru. To sem storil iz upravičenega obzira na rodoljube, ki so v Mariboru ustanovili tiskarno, da se ohrani 'Slovenski Narod', po preselitvi lista pa bi tiskarna izgubila glavni dohodek od tiskanja lista. Seveda ko bi bili poprej vedeli, da se bo 'Slovenski Narod' tako kmalu preselil v Ljubljano, ne bi v Mariboru bili napravili tiskarne, katero je potem morala prevzeti Narodna tiskarna v svojo veliko izgubo. Maribor pa je imel vsaj odslej slovensko tiskarno in to je bilo važno za tisto dobo....."

"Začetkom novembra je bil v Ljubljani shod rodoljubov, ki so že bili podpisali delnice. Prišlo jih je kakih 40. Peter Kozler je predsedoval. Dr. Razlag,

takrat še deželni glavar, je gorko priporočal, da se naj 'Slovenski Narod' preseli v Ljubljano in izpremeni v dnevnik. Tudi tiskarna naj se ustanovi. Odobral je nastopanje lista v narodnih in političnih stvarih. Rapoc pa je razvijal program vsega podjetja. Povabljen je bil tudi na shod dr. Janez Bleiweis, pa ni prišel....."

"Zdaj je stvar hitro napredovala. 19. novembra smo sklicali shod delničarjev v Ljubljano, ki je bil obiskan tudi od mnogo vnanjih rodoljubov s Štajerskega, Koroškega, Primorskega. Dr. Razlag je kot predsednik začasnega odbora poročal, da je 184 delničarjev podpisalo 318 delnic ali 31 800 gld. S tem denarjem se naj prevzame tiskarna v Mariboru s 'Slovenskim Narodom' za vsoto 26.000 goldinarjev....."

"Določili so se potem obroki za izplačevanje delnic in izvolil se je odbor 15 članov, ki je imel nalog, dobiti koncesijo za delniško društvo in za novo tiskarno v Ljubljani....."

"Za Narodno tiskarno je bilo do konca novembra že podpisano 44.000 gld...."

"Takrat (leta 1873) je pri svojem stricu kanoniku Kramarju v Ljubljani živel mestni kaplan Karol Kljun, ki je bil dopisnik dunajskega konservativnega časnika 'Vaterland'. V tem listu je v svojih dopisih iz Ljubljane neprestano napadal Narodno tiskarno ter ji prerokoval, da bo morala vsak čas napovedati konkurz. Videli smo torej, da se občni zbor, ki je bil sklican na 22. dan junija ne bo vršil povse mirno.

Prišlo je 33 delničarjev, med njimi Kljun in dr. Pokljukar, katera sta imela po eno delnico. Kot tajnik sem poročal

List na ogled:

o delovanju mariborske in ljubljanske tiskarne. Glede 'Slovenskega Naroda' sem omenil, da je list z novim letom začel izhajati kot dnevnik, da je vsled zvišanja naročnine od 10 na 16 gld. le kakih 50 naročnikov odpadlo, a 200 novih pristopilo. Glavni urednik, da ima 1200, njegov sotrudnik 600 gld. letne plače ((Glavni urednik je bil takrat pisatelj Josip Jurčič, op. ur.). Proračun sestavljen po uspehu 1. četrtletja, je kazal stroškov za tisk in kolek 9600 gld., dohodkov pa 13 800 gld.

Bila je potem še dosti mirna debata. Dr. Pokljukar je vprašal, ali je Narodna tiskarna prvim ustanovnikom 'Slovenskega Naroda' vrnila tistih 6000 gld., ki so jih založili za list v pokritje deficita prvih let. Na to je Rapoc odgovoril, da teh stroškov niti Narodna tiskarna niti kdo drugi ni vrnil, ampak da so jih dotični žrtvovali za namen, da Slovincem večji politični list ustanove."

MISEL IZ SYDNEYA V POMLADI

Ko občudujem cvetje, te naše lepe sončne sydneyjske pomladi, se mi je utrnula misel: zakaj ljudje tako hitijo, kakor, da so slepi za vso lepoto narave... Zakaj si več ne najdejo trenutka miru in tišine ter sežejo po dobri knjigi? Zakaj tako hite, kam in čemu? Najbolj važen je vendar prav današnji dan. Danes mi je triletna hčerkica nabrala šopek cvetoče detelje v parku. Zdaj je ta njen šopek v vazi pred menoj in jaz sem srečna! Hvala Gospod, za današnji dan, za cvetje, še posebej hvala za cvetočo deteljo, ki se mi zdi v punčkini roki lepša kakor najdražja orhideja.

Danica Petrič

PREDSTAVLJAMO VAM IVANKO POHLEN (rojeno Požar – pri hiši se je reklo Lepčihar)

Ivanka Pohlen se je rodila pred 62 leti v Pivki na Notranjskem. Ko ji je bilo 20 let je ravnateljica šole, gospa Žnideršič odkrila v njej igralski talent. Dodelila ji je vlogo potovke Lovrinke v igri "Prisega opolnoči", ki so jo igrali v kino dvorani okrog Božiča leta 1945. Komisija, ki si je prišla izro ogledati iz Ljubljane, je stavila z režiserko 6 litrov vina, češ, da je oseba, ki je igrala Lovrinko stara vsaj 40 let. Ko so zagledali 20 letno Ivanko so izgubljeno stavo skupaj spili.

Ivanka je s svojim igranjem nadaljevala 11 let. Ljudi je spravljala v smeh in solze. Ploskali so ji. Poznali so jo kot Ivanko Lepčihar.

1957 leta jo je avanturistična žilica speljala v svet. "Šlo nas je več iz vasi", pravi Ivanka. Po 10 mesecih po Italiji je nemško letalo, ki je imelo štiri motorje, poneslo Ivanko v Avstralijo. Potovanje je trajalo 6 dni in je imelo 16 postaj (danes traja vožnja 22 ur s tremi postanki).

Njeno prvo službeno mesto je bilo v Sydneyu kot služkinja je bila 8 mesecev zaposlena pri avstralski družini. Srečala se je s težavo jezika. Najstarejša hčerka v družini ji je pomagala pri učenju angleščine in tudi Ivankino ime spremenila Jenny.

Nato se je Ivanka zaposlila pri italijanski družini, kjer je vodila gospodinjstvo. In v tistem času je pri Slovenskem društvu Sydney, v Paddingtonu, kjer so se takrat zbirali Slovenci, spoznala mladega fanta Jožeta Pohlen, ki je čez 16 mesecev postal njen mož. "S Pepijem sva srečno poročena že 29 let", pove Ivanka z iskrico v očeh.

Ivanka se je pozneje zaposlila v tovarni lesne industrije, kjer je težko delala po dvanajst ur na dan. Leta 1969 je v tovarni doživela nesrečo in ko je hodila okrog zdravnikov, jo je dva meseca pozneje povozil še avto. Po teh dveh nesrečah se Ivanka ni več zaposlila in nikoli več ni bila zdrava. Še danes potrebuje zdravniško pomoč, a vseeno veselo in z optimizmom gleda v prihodnost.

Ivanka je tudi v Avstraliji nadaljevala z nastopanjem na odru. Igrala je v igri "Glavni dobitek" in tudi često sama kaj šaljivega zapela ali recitala. Posebno ve-

selje je imela z maškeradami. V srcu pa je 40 let nosila željo, da bi tudi v Avstraliji zaigrala v igri "Prisega opolnoči" – Manice Komanove. Vloga potovke Lovrinke je bila namreč njena prva, ko je bila še mlada deklica. Ivanka se je odločila, da bo igro sama režirala. V Sydneyu pri slovenskem verskem središču v Merrylandsu zbrala okrog sebe ljudi, ki jih je štelasposobne igranja. V Sydneyu že 10 let ni bilo igre. Ivanka niti slutila ni, da bo s "Prisego opolnoči" prinesla v našo slovensko skupnost toliko veselja in zanimanja za igranje. V Merrylandsu se je rodila igralska družina. Ivanka je v "Prisegi opolnoči" igrala dve zahtevni vlogi. Že omenjeno Lovrinko in staro ciganko Selmo. Obe vlogi je odlično podala. Igra je doživela zelo lep uspeh in je bila dobro obiskana.

Že čez tri mesece je igralska družina iz Merrylandsa ponovno nastopala z igro – komedijo "Poslednji mož", ki so jo igrali v decembru 86 leta, ter z njo v 87 tudi gostovali pri rojaki v Wollongongu in Canberri.

Ivanka pa, ki se s svojim upokojenim možem odpravlja na daljši oddih in obisk domovine, pa je že razdelila vloge za komedijo "Micki je treba moža"

Ivanki je treba dati vse priznanje, da je pri slabem zdravju in pri 62 letih še zbrala korajžo in veselje, da je tako uspešno režirala "Prisego opolnoči", ter v njej tudi tako dobro igrala. In obenem ustanovila igralsko družino. "Vesela sem", pravi Ivanka "da mi je uspelo k igranju privabiti mlade, že v Avstraliji rojene otroke slovenskih staršev. Sama sem obiskovala italijanske šole in šla skozi težke čase. Moja velika želja je, da bi mladina nadaljevala z igranjem in nastopanjem v slovenskem jeziku."

Hvala ti Ivanka, za tvoj trud in za veliko veselje, ki si ga z igranjem in režiranjem prinesla v našo sydneyjsko slovensko skupnost.

Z Ivanko se je pogovarjala;

Danica Novak-Petrič

foto-slikar
Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**

Danica Petrič:

DA BI VSAJ UMRLA KOT SLOVENKA ...

V torek, 14. julija sem prejela pismo iz Mekinj pri Kamniku. Vedno me močno razveseli pismo moje birmanske botre, ki ji je ime sestra Aleksandra Hreščah. Je približno 75 let stra redovnica iz reda uršulink.

In kaj piše botra Aleksandra:

Veš, draga Danica, žalostna sem.... Ko odprem radio, same bosanske dudeldaj pesmi in popevke. Ko grem v bolnišnico, skoraj vse osebe bosansko. Saj nimam nič proti njim in njihovem jeziku če ne bi zatirali našega – slovenskega. Saj nimam nič proti njim, kot ljudem, nas Gospod uči: ljubite se med seboj!"

"Veš, draga Danica, rada bi vsaj umrla Slovenka! Veselim se, veselim, večne domovine, kjer bomo vsi govorili en sam jezik – jezik ljubezni!!!"

Stisnilo me je pri srcu ko sem prebrala to pismo in še mi je hudo ko pišem te vrstice....

DA BI VSAJ UMRLA SLOVENKA, da bi

vsaj SLOVENKA, da bi vsaj UMRLA, da bi VSAJ.....

Ljuba moja botra, brez tvojega privoljenja objavljam te vrstice, za tvoje brate in sestre v daljni Avstraliji, da bodo vedeli, kako je v naši rodni domovini.

V septembru bova praznovali 15 letnico "najine" birmine, ki je opravil letošnji zlatomašnik dr. Stanislav Lenič, v svoji škofski kapeli v Ljubljani in praznovali bova 20 letnico najinega prvega srečanja v Kamniku. Prišla sem k tebi, deklica 16 letna, s tvojo knjižico pesmi "ČEŠNJEV CVET", ki jo ilustrirala, zdaj že pokojna, najstarejša misijonarka sestra Ksaverija Pirc, da mi razložiš veliko Resnico, ki jo opevajo tvoji verzi.

Draga botra, v upanju, da si zdrava te v duhu objemam in pozdravljam.

(Če se kdo zanima za pesmi s. Aleksandre naj sporoči na uredništvo. Izdala je dve knjigi: "Češnjev cvet" in "Nova rast".)VR:

Po daljši bolezni je v Trstu umrl ing Milan Sosič — znana osebnost v tržaških slovenskih javnih političnih in gospodarskih krogih.

Pokojnik se je rodil 1908. V osnovno šolo je hodil na Opčinah, v gimnazijo pa v Novem mestu. Za gradbenega inženirja je diplomiral v Padovi.

Po kapitulaciji Italije se je naselil v Trstu, kjer je ustanovil gradbeno podjetje. Bil je glavna osebnost Hranilnice in posojilnice na Opčinah. Od leta 1961 do 1975 je poučeval na slovenski strokovni in drugih srednjih šolah.

V Trstu je praznoval svojo 60letnico Pavle Merku, skladatelj, etnomuzikolog in slavist.

Ceprav iz narodnostno mešane družine, mati Italijanka, a oče zaveden Slovenec, v glavnem vse njegovo umetniško delo zadeva slovenski milje. To delo obsega na desetine orkestralnih koncertantnih, vokalnih in drugih skladb na besedila slovenskih pesnikov. Skomponiral je tudi opero Kačji pastir na besedilo Svetlane Makarovič. Ta opera je doživela svojo krstno izvedbo v tržaškem opernem gledališču Verdi, leta 1976.

Pavle Merku je dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani ter tudi Prešernov nagradenec. (GOSPODARSTVO 17/7/87)

V Svečah na Avstrijskem Koroškem so imeli začetkom septembra 7. slikarski teden. Razstavljalci so bili iz Kranja, Trsta, Vidma, Celovca in Globasice.

Pozornost tedna je bila, da je slikarka Alenka Kham Pičman iz Kranja vsako popoldne z mladimi in starimi ljubitelji slikarstva imela tečaj za izpolnjevanje tehnike akvarela.

V Svatnah pri Sv. Jakobu na Koroškem je Slovensko ljudsko gledališče Samorastniki iz Koroške priredilo na prostem igro "Miklova Zala".

Vsebina igre obravnava kmečko življenje na Koroškem v času turških vpadov. Igra je odlično uspela, saj si jo je ogledalo okoli 10.000 ljudi.

V soboto in petek, 4. in 5. septembra pa so z isto igro nastopili na Celjskem starem gradu, na ravnici po Friderikovim stolpom.

Ansambel Samorastnikov šteje preko 100 članov.

Na Tržaškem prebivalstvo stalno upada povečuje pa se število zaposlenih. Koncem aprila 87 je v tržaški pokrajini prebivalo 268.899 prebivalcev, v lanskem aprilu pa 271.216; na področju mesta pa 238.096, lani pa 240.360.

Zaposlenih je na Tržaškem bilo 85.633 delavcev, 32 več kot lani. Od tega jih je zaposlenih v trgovini in storitvah 19.453, v industriji 28.591, v javnih službah 27.194. Ostali pa so v bankah, zavarovalništvu, kmetijstvu in pomorskih dejavnostih. Cene življenjskih stroškov pa so se od lanskega leta povečale za 4.1 odstotka. (Gospodarstvo 3/7/87)

Jadranska obala ima poleg svojih lepot tudi nevarnosti. Zadnja leta so kopalce strašile meduze, letos pa se je pojavilo precej morskih psov, zraven pa še dovolj vesti o strupenem pajku "črni vdovi".

Ugriz samice tega 15 mm dolgega pajka ni boleč, pač pa se bolečina pojavi po 15–20 minutah, najprej na mestu vgriza. Strup deluje na živčni sistem, pojavi se znojenje, rdečica po obrazu in vratu ter tešnobni občutek in še druge psihične motnje.

Serum proti zastrupitvi je sicer poznan, pač pa je sedaj le redko na razpolago. Je pa učinkovit že v par urah.

Ljudem svetujejo naj se izogibajo travnatih mest, vinogradov, polj, grmovja in naj ne hodijo bos.

Letošnje muhasto poletje v Sloveniji in nenadne temperaturne spremembe so marsikatega ljubitelja visokih gora odvrnile od planinskih izletov. V gorskih kočah so zabeležili mnogo manj obiskovalcev kot v preteklih letih. K temu so pripomogle tudi visoke cene, saj steklenico piva prodajajo po 1.900 din, kar je približno tri avstralske dolarje. Na sliki je pogled z Aljaževega stolpa proti Malemu Triglavu. Fotografijo je posnel Dnevnikov fotograf Jože Curin.

V Murski Soboti se bodo greti kar iz globine. Delavci ljubljanskega geološkega zavoda so sredi Murske Sobote zavrtali v globino, kjer pričakujejo, da bodo naleteli na toplo vodo. Če bodo vsa pričakovanja uspela se bo že v prihodnji zimski sezoni ogrevalo z geotermalno energijo 700 stanovanj. Strokovnjaki računajo, da je v mursko-soboškem bazenu za kakih 500 milijonov kubičnih metrov termalne vode, ki je segreta na 60 stopinj. Pričakujejo, da bo odprtina dala 40 litrov vode v sekundi. Kot predvidevajo je ta voda v globini 1000 metrov in vsebuje po en gram soli na liter. Cel podvig bo stal 450 milijonov dinarjev.

Iz rubrike Dnevnika—Rdeči pod kožo:

(Vsak tretji storilec gospodarskega kriminala v Bosni v letu 1986 je bil član zveze komunistov. Člani ZK so "opravili" 123 ropov, 156 zlorab službenega položaja, 107 poneverb, 25-krat pa so bili obdolženi sprejemanja podkupnine.

Vse kaže, da se vračajo stari dobri časi: v zaporih bomo spet imeli dobro organizirane in izurjene komunistične celice!

Sporočilo, da je Švica omogočila Američanom, da "pokukajo" v močno varovane račune v bankah, v katerih so dokazi za razčiščevanje afere Irangate, je v delu domače javnosti obudilo upanje, da se bomo le dokopali do skrivnostne šifre za sef kralja Aleksandra.

Odločno je treba onemogočiti takšno pisanje domačega tiska, saj so skrivnostni kraljevi zakladi le posledica naše domišljije, tovrstno povzročanje pa povzroča nemir pri naših najkvalitetnejših tovariših, ki so zaradi zgodovinskih okoliščin bili prisiljeni lastno zaupanje podeliti Švici in njenim bankam.

Mariborska Jeklarna je uspešno in v roku dokončala rekonstrukcijo hotela Memzmeti v Budimpešti. Cel gradbeni podvig je bil vreden 3.8 milijona dolarjev.

V Kopru so dali v poskusno obratovanje silos, ki so ga gradili dobri dve leti in ki je s 60.000 tonami skladiščnega prostora trenutno ena največjih slovenskih naložb.

S 1. septembrom je prišel v obtok novi bankovec za 20.000 dinarjev. Bankovec je izdelan po sodobni švicarski tehnologiji in na njem je narisana anonimni lik rudarja. V naslednjem letu nameravajao izdati še bankovce za 10 tisoč in 50 tisoč dinarjev.

SR Slovenija namenja manj razvitim republikam na leto 2.09% svojega družbenega dohodka. Tako bo letošnje posojilo SRSlovenije v sklad federacije za pospeševanje gospodarstva manj razvitih republik in pokrajine Kosova znašalo 94.9 milijarde dinarjev, kar je približno 173 milijone avstralskih dolarjev.

Proces spreminjanja jugoslovanske ustave se tako na republiški, kakor na federalni ravni nadaljuje. S številnimi kritičnimi razpravami na seli slovenske ustavne komisije, kot na dvodnevem "Usklajevanju" v Beogradu. Slovenska delegacija je predlagala kar polovico vseh predlogov, s katerimi skušajo ovreči osnutke, ki bi dali veliko večjo moč centralni upravi, na račun republiških.

Letošnja kopalna sezona v Sloveniji je bila ena najbolj tragičnih v zadnjih letih. Do srede poletja je kopanje terjalo že 15 smrtnih žrtev, samo pri kopanju za rekreacijo. V raznih drugih nesrečah pa je utonilo še 21 oseb.

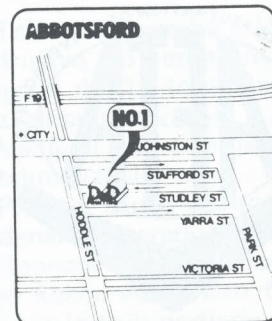
V Gornji Radgoni so imeli zelo uspešen kmetijsko-živilski sejem, katerega si je ogledalo več kot 200.00 obiskovalcev.

Velika avtomobilska nesreča pri Zaprešiču, nedaleč od Zagreba je 30. avgusta zahtevala kar 10 smrtnih žrtev, ko sta se dva avtomobila čelno trčila. Vse žrtve so po imenih sodeč bile doma iz BiH.

V Ljubljani se je končal letošnji vinski sejem, Slovenski vinarji so predložili v oceno 183 vzorcev. Skupaj so osvojili 24 velikih zlatih medalj, 51 zlatih in 75 srebrnih odličij.

Pty. Limited

● Quality Offset and Letterpress Printers

● Creative Designers

● Gold Stamping

● Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKE USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

SMRT SLOVENSkih KULTURNIKOV

Umrli je akademski slikar MIHA

MALEŠ, ki je bil rojen leta 1903 na Jeranovem pri Kamniku. (Avtoportret z leta 1927, lesorez)

Umetniški študij ga je vodil v Zagreb, na Dunaj in v Prago, nato pa je živel in delal v Ljubljani. Bil je odličen grafik, slikar, freskant in ilustrator. Slikal je na steklo in keramiko. Izdal je prvo slovensko likovno revijo Umetnost. Za svoje delo je dobil tudi Prešernovo nagrado.

V starosti komaj 40 let je umrl kipar KEPOVAN NEMEC iz Bilj pri Gorici, eden najbolj nadarjenih in delavnih likovnih umetnikov.

Izsolal se je na ljubljanski likovni akademiji. Ustvaril je veliko število kiparskih del visoke umetniške kvalitete. Obvladal različne kiparske materiale a kamen mu je bil najbolj pri srcu.

V Ljubljani pa je v 85. letu starosti umrl veliki slovenski gledališki igralec Vladimir SKRBINŠEK. Rodil se je 2. oktobra 1902 v Ljubljani. Svojo plodno igralško pot pa je začel v Mariboru, končal pa jo je kot član Mestnega gledališča ljubljanskega.

MITJA ŠARABON, pesnik, ki ga je vojna vihra sunila v porazeno stran in je bil zato tudi dolga leta obsojen, da živi v samoti in so ga odločilne slovenske literarne veličine ignorirale.

Pokopali so ga v Begunjah v sredo 16. septembra.

Pesnik Tone Pavček se ga je spomnil v Dnevniku z lepim nekrologom, iz katerega citiramo:

"...Odšel je iz ene samote v drugo, na ono stran, kjer je večina človeštva. Morda mu bo tam mrtva večina prijaznejša, kot smo mu bili mi živi na tej naši strani..."

"Proti koncu vojnega leta 1943 je Mitja Šarabon napisal pesem ob smrti pesnika Franceta Balantiča. Pesem kot pesem sicer, a za to dejanje je delal pokoro še dlje od mrtvega pesnika, kateremu je pesem posvetil. Res da je Šarabon z dvema knjigama pesmi v letu 1944 prekršil kulturni molk – in ni bil edini – a plačeval je za to dlje in huje kot drugi.

....On je bil – predvsem zaradi tiste obsmrtnice – zunaj tega risa, izgnan, zavržen, nepotreben, odveč.. Vse do izida knjige Sonetni venec sonetnih vencev leta 1971, ki pa stvari ni mogla prestaviti nazaj, ujeti korak s tokovi literarnega pesniškega snovanja tedanje slovenske poezije

....Nasilje in maščevanje nad pesnikom Šarabonom, ki se je nekoč imenovalo uradna kulturna politika, naj bo za vselej neka preteklost, ki opominja k drugačni sedanjosti in prihodnosti. V posvečenosti smrti klic za sožitje živih."

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim !

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA..

Zelo dobre ekonomske prilike

za obisk lepe Slovenije.

in vse strani sveta...

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL - CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI

ZA KUPOPRODAJO

NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš,
trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY
REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIČ
Generalni ravnatelj

Telefon: 366 1322 in 366 1822;
po uradnih urah: 336 3303

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKEH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209—215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku